

س سن خ و اسفنا کا رخ

ترہ سنت بنیادی اسفناخ وہندی پاکہ
کویندر آخراول سرور و کویندرست ان با
توت ہالہ و غنلاہیں لیج سرین ہنم
ہست کویندر رانیج و ہرود و کویندر رخ کندہ

س س ط و اسفناط ہا کسر

یفتخ خا سے المور سے خوشبو سے یا
غریب شراب یا ملا ترین شرابیں
معیت بہ لان الدنان تسقطہما ای
تکثرت اکثرها و من الشیفط للعلیب
النس و قد مر

س س و سفینہ کامیندن

یا کویتہ بل ریشتر ہسرت سب ہا کسر
س سفنا و کامر و سفنا ہا کسر جمع
و نویت سفینہ ہا رسست بن
و نہام سفینہ ہا رسست

س سفینہ ہا سویت سفینہ

و سفنا ہا مع سفنہ کسر و سفنا
تسب شدہ و ذاقہ سفینہ
الیزامام ہا رسست ہا کسر

س اس س سفنا نفسہ

بے طرہ می شکت اس خور و کذا سفنہ
رأته بالنصبی کامل اسکتہت
نفسہ و رائتہ فلقتا حی الفعل
الی الرجل انصب باعدہ بوقوع
انعل علیک انہ ساری معنی سفنہ

نفسہ ہا شہود ہا منوب ہا سفناست
اوازہ ہا کسر و تہ کہید و سے را
و سفنت الطعنة ہا زور ہا کسر

ان سن شک گردید و سفنہ الشرب
ہا خور و شرب و ہا کسر

س س س سفنہ علیکنا معنی

کروہ و نیز سفنہ مرکزہ و سفنا و

سفنا ہا کسب و سب سب سب سب
س سفنہ شرب کفر اسرف نمود
در شباب ہا خور و نیز ہا کسر

س س س سفنت ہا کسر

ہا ہا کسر و سفنت لیسینی
زاوش کور معدہ نمود
و س س سفنہ صاجہ غالب
امیدہ خور و رسست ہا کسر

س طعام سفنہ کسر

اب خور نامہ
و و اسفنا ہا کسر ہا کسر ہا کسر
و اسفنا ہا کسر ہا کسر ہا کسر

س س س سفنہ کسر

س س س سفنہ کسر
س س س سفنہ کسر
س س س سفنہ کسر

س س س سفنہ کسر

س س س سفنہ کسر
س س س سفنہ کسر
س س س سفنہ کسر

س س س سفنہ کسر
س س س سفنہ کسر
س س س سفنہ کسر

س س س سفنہ کسر
س س س سفنہ کسر
س س س سفنہ کسر

س س س سفنہ کسر

ازہا ہا

س س س سفنہ کسر
س س س سفنہ کسر
س س س سفنہ کسر

س س س سفنہ کسر

س س س سفنہ کسر
س س س سفنہ کسر
س س س سفنہ کسر

س س س سفنہ کسر

س س س سفنہ کسر
س س س سفنہ کسر
س س س سفنہ کسر

س س س سفنہ کسر

س س س سفنہ کسر
س س س سفنہ کسر
س س س سفنہ کسر

س س س سفنہ کسر

س س س سفنہ کسر
س س س سفنہ کسر
س س س سفنہ کسر

س س س سفنہ کسر
س س س سفنہ کسر
س س س سفنہ کسر

س س س سفنہ کسر
س س س سفنہ کسر
س س س سفنہ کسر

س س س سفنہ کسر

بن امیه پر معاویه و ابوسیان ملعون
 نافع تابعی است ابوسیان بن کعب
 از اعش روایت میکند
 در سفیان با کسر ز سه سینه
 یا آن لفتح است از آن است
 طاهر محمد بن یحیی بن محمد بن اسماعیل
 (سفیان) التحریک و فضیلت
 بر یک شریک از بیره و او است از صحابه
 در ساقاه م طبار بود یا با و غیره
 در سن سفت الزیم التراب
 سفیا تابع بود با خاک راه برداشت
 در سن سنی سنی و سید بزرگ
 و سفیت یک کاشف شد دست او
 در مسنی کمن عن چین و با خاک
 برداشته
 در اسنی المزمع سخت کرد لایف
 خوشه را و اسنی فلان ثقل کرد
 خاک راه و اسفت الشافه
 لاغر گردید و اسنی فلان
 بر ایخت او را بر بسکدی و نشت
 و اسنی به بی رساید بگو
 او را و نتر استغنا و برون با خاک را
 و انگدن گیاه همه خار را و استرقت و
 را گرفتن و اختیار کردن و سبک چه فرود کردن
 در ساقا لام دشنام داد او را و
 نیز مسکااة در کردن
 راستغاء میدکرن بقال اسنی
 وجه اذا صکره
 س ق س (سقیب) بالفتح
 شکر که یا شکر کرد و هر چه با عهد با شکر
 که نودا بقال سقیب او بقال سقیب
 در سقاب و سقوب جمع سقیبان
 بالضم شکر و نیز در از هر چیز بیار به

یا عام است شون غیره سقیبان
 بالکسر جمع کوز و ضمیمت بنو و دمشق
 از آن موقع است احمد سقیانی بن عبید
 بن اسلم
 در سقیب کوز بالفتح
 در سقیب بالتحریک ترویل و
 عنده الحدیث الجار الحق بسقیبه و
 نزدیک شدن و النفس من سمع
 و نریقال سقیب دایره سقیبنا
 بالتحریک و سقوبا ای قرابت با
 و منزل سقیب ایقه سیه بید بند
 در ساقب ایضا سیه و در زمانت سقوب
 سقوب ای باب ایضا سقوب
 در سقاب بالکسر سقوبان او در کوز
 زده آزار بر سقوب در یک طرف آن جنبه از
 روی سقوب سقوب تا میثمه بدانند که مصیبت
 زود است
 در سقیبه سقوب غیره
 در سقوب بالکسر سقوب
 در سقوب کمن نزدیک و بید
 لغات است و است
 در سقبت الدارم نزدیک شد
 و اسقبتها نزدیک گردیدم از
 لازم متعدد
 در ایما لهم سقوبه ایینه بهرگز
 نزدیک اند
 در ساقب نزدیک شدن
 س ق س سقبت بالفتح و
 برک بی حرکت شدن و لافس من سمع
 بقال سقبت سقا اذا لم یکن له برکت
 در سقبت کسرمین بی برکت
 س ق س در سقوب مکرر موع

نقل پیش صد و الفعل من مع
 رجل اسقبت لنت است از آن
 در سقبت بالتحریک جانے موع
 نقل از سر
 س ق س در سقبت م بالضم پند
 است سقبت رنگ بزرگی و بزرگ و
 بغارسی زانویک گوید سقبت
 کبینه سقبت سقبت کسر و سقبت آن
 جمع
 در سقبت م بالضم او مدوا سقبت لاف
 کرده شده
 در سقبت م بالضم او مدوا سقبت لاف
 در سقبت لاف لاف لاف لاف لاف
 در سقبت لاف لاف لاف لاف لاف
 س ق س در سقبت بالفتح موع و سقبت
 زام ز سقبت و سقبت بن عبد الرحیم
 و سقبت بن عبد الرحمن و سقبت
 بن حسین و سقبت بن عداس
 و ابو السقبت یحیی بن زیاد و
 عبد الرحمن بن آدم مدنی و
 و سقبت سقبت سقبت سقبت سقبت
 را در کرمی و از بیت آن و من بیله و قیاد
 بر موع
 در سقبت موع موع و موع موع موع
 تمامه و کس است بموع شرف بر
 بر موع موع موع
 در سقبت موع موع موع موع
 ابو السقبت سقبت از تابعیان
 است و سقبت بن سقبت از تبع
 تابعیان و سقبت و سقبت بن
 سقبت و سقبت بن سقبت بن سقبت
 موع موع
 در سقبت موع موع موع موع

سنت را بسیار نشت کند و دروغ گوئی
 سَقَاؤُنَا جَمیع
 و سَقَاؤُنَا مَطْمَعِ مَوْضِعِیست
 و سَا قَوْمِ، گرمی و آبنی است
 که بدان فرود اوبخ کنند
 و سَقَرَانِ، کبیروان و سِه است
 بلبوس
 و سَقَقُورِ، جانوریت جانای
 ریک باهی که برکنار نیل یافته شود و در
 گوشتن بسیار میست است
 و سَقَا رَمِ، بالکسر خباین که در شب
 و سَقَرَاتِ التَّحَلُّةِ، روان که
 در شب
 و یَوْمِ مَسْمُومِ، کتشر مینیک
 گرم
 س ق س و سَقَرَقَمِ، پنهان
 و نفع قنف دوم سرب سکر که بکون را
 بخی ازین که نوس از شراب است مر
 همیشه را یا شراب است مر ای مجاز را
 که از بود که خوب گیرند است
 حَبَشِيَّةٌ هُوَ دَلِيسٌ فِي الْكَلَامِ
 مضمومته الا اول مفتوحة
 العجز
 س ق ط و سَقَطِ، بانج هف
 شب نم که بر ف ماند و تا کس بر فرود
 و سَقَطَةٌ، بانج نغز سَقَطِ
 مع و نغز خیمین و نغز کردن
 و سَقَطِ، شش پودنا تمام اتناوه و
 نغز که بر جود از نغز و در نغز و یونش
 و وحی بیگ نود که نغز کرد و
 متلع خده با نغز و جان کن
 و سَقَطِ، بالکسر گوشه و تا می
 و من فی سده و یال شتر مرغ یا نام

و برها سقطن و گوشه از ابر که بر زمین
 افتاده نماید
 و سَقَطِ، بالترکیب سَقَا و از
 بر چیز و آنچه دو سه چیز بود و سَقَطِ
 مع و نغز و سقطن و سقطن و خطا و
 متاع بهره و سهو و غلط و نغز و در
 سخن و در حساب و مردم ضعیف و فرو
 پای را فرود تنی نمایند
 و سَقَطِ، متاع بهره فروش
 و سَقِطِ، که صاحب اتناوه و فرو
 نیر و سپس مانده سَقَطِ کفار مع و
 فی الحدیث لا یلتقط ساقطها
 یعنی آنچه بقصد حاجت آن اتناوه
 باشد و در سَقَطِ یعنی ساقط است
 و سَقَطِ، که صاحب شتر میست که در
 پس ضریر نغز یعنی متلع و را بریده
 بر زمین پاپس متلع رسد
 و سَقَطِ، کترب آنچه بر افتد
 انبیزه سقاطه با لتا و مثله
 و سَقَطِ، بالکسر بال مرغ و خطا
 در نغز و در سخن و در حساب و نغز
 سَقَطِ آنچه برود از فرا و بر جان از
 جان و جان و دیگر بر نغز و نغز فرما
 اندر نغز اتناوه و نغز و نغز مع
 فعل و مع سَقَطِ است با هر معنیک
 معنی
 و سَقَطِ، کبیر اتناوه
 و سَقِطِ، لایس که غم بر نغز و
 نغز و سَقَطِ و یوسه بالکسر نغز
 و نغز و شبنم که بر زمین نغز و نغز
 سَقَطِ کتخ مع
 و سَقِطِ، که فرود و امر اتناوه
 نغز نغز

و سَقِ اِقِطِ، که نغز از نغز و نغز
 بار آند و کو بهانه پست
 و سَقِطِ، کترب و متلع بهره فروش
 و من الحدیث کان لا یتمش بسَقَا
 و لا علی صاحب بیعة الاسلام علی
 و شتر گذار بر نغز که نغز از متلع
 بر زمین نغز
 و سَقِطِ، کترب و نغز جانای
 اتناون و بالکسر بال مرغ و سَقِطِ
 الرأس جانای زمین و نغز
 و سَقِطِ، بانج شتر میست
 با عل میانی نغز و نغز است با عل
 و یالی بر نغز میست میا بیه و نغز
 و سَقِطِ، بانج تمامی ریک و
 و جانای که ریک نغز و نغز
 شود و سبب اتناون یقال هذا
 سَقِطَةٌ لَمْ یَنْ اَحَدٌ النَّاسِ
 یعنی سبب اتناون و
 است از نغز مرون
 و سَقِطِ، بالکسر نغز که نغز
 تمام نغز نغز او باشد
 و نغز، سَقِطِ سَقِطِ و سَقِطِ
 بانج اتناوه و سَقِطِ التَّحَرُّرِ
 نغز نغز و نغز سَقِطِ اتناون
 بر نغز تمام نغز و سَقِطِ التَّحَرُّرِ
 من بطن اُمِّهِ بیرون نغز
 بر نغز نغز و نغز التَّحَرُّرِ
 یقال و نغز و سَقِطِ التَّحَرُّرِ
 نغز نغز و نغز و سَقِطِ
 از نغز نغز و نغز نغز نغز
 و سَقِطِ، و سَقِطِ
 نغز نغز نغز نغز نغز
 نغز نغز علی النغز سَقِطِ

المرعشوق وهو ايه الشفاء كانوا
 يجمعون عند السلطان فيسعون
 الكرم في ايامه
 (السقف) كالمعروفية
 (السقف) بالضم والتشديد الفاعل
 ترسيان وروين با بادشاہ فروتنی زمينه
 در رفتار و روش خود دانش مند
 ایشان با بالاراز قیاس و کت از
 مغان سقفت لعل و سقفت
 بضمین مع شد افلا کفر شدی
 لکل اساقفه واساقفه جمع
 واسقفتهم روستای است با نلس
 (سقیف) کالمیر آسمان غا
 سقفت جمع
 (سقیفة) کسینه منه پوشید
 از است سقیفة بنی ساعدة
 سقیف جمع و پوهائی که بدن استخوان
 را بنده و پاره استخوان سرشتر و متعلق
 کشتی سقائف جمع و هر چوب
 یا سنگ چنانکه از آن خانه را توان پوشید
 و استخوان پوسه شتر
 (سقیف بن بشیر) کز بر مرث
 است
 (ن) سقفت البیت سقفا بفتح
 پوشید خاز راه فتح معارض بنت
 روستی کون است و سقفت فلان
 سقفتی کفیفه ریس پیشتر سایا باشد
 (سقفت) کفیفه و از بالست
 (سقیف) خانه پوشیدن
 (سقفت) کدین کس را
 (سقفت) فلان
 (سقفت) اذا صیر سقفا
 (سقفت) استف شد

شتر مسقفت م کفیل موهی
 بند و بر گنده و زو لیه
 س ق ق و س ق ق بضمین
 کنگرگان موم را
 (سق ق) سق ق کسین کمر است
 که بران کا و زو زو کشد
 (ن) سق ق سق ق سق ق بفتح
 سر کین افند مرغ
 (سقسق) م منیا لفاصل سق ق
 بر بر متالی سقفت کمر شست با هم
 نبوت شعر غزلت مولد است
 (سقسق الطار) سر کین افند مرغ
 و دینه سقفته بدم نبوت شعر غزلت
 س ق ل و س ق ل م بفتح
 زودون و فصل من نسف
 (سقل) م بالضم شی گاه را پنجه میان
 سر سرین و کوتا ترین استخوان پهن
 است لغتی الصاد
 (سقل) م کف مودا غزلت
 ترا پشت
 (سقیل) م بفتح زو نید سما قله
 جمع
 (سقال) م کث یوز زاید
 (سقیل) م بالکسر یا زوشتی
 (سقال) مثل
 س ق ل ب (سقل) م
 بفتح نام مردی در روستی است
 از مردم سقی سسوب است بران
 سقال جمع
 (سقلیم سقلیم) م افند روز
 نین
 س ق ل ط (سقیل) م سیده
 است زنة و معنی سقلا طون

بفتح و ضم الطاء شهر است بر دم
 و بوسه کن جامه را منسوب کنند
 س ق م (سقام) م بفتح سیکر
 سقم بالضم و سقم بالترک
 شد و فعل من سقم و کرم
 (سقام) م کف سرب دومی است
 و ایت
 (سقیل) م کسیر سقار مقام کت
 س ق
 (سقمان) م بفتح موضعیت
 (سوقوم) م بفتح نوسه از درختان
 بزرگ
 (سقیف) م کفینم شماریت
 (سقام) م بالکسر سقار غنچ و مردی
 بیاری
 (سقیل) م بالضم و فتح و سید
 فیما و آن عصاره نباتی است که
 بیخ آنرا قطع کرده اطرافش را از
 خاک خالی نموده بر کف فرش کنند تا
 از نمدون آن رطوبت بینی بر بر کفها
 جمع شده خشک شود و آنرا با سم طاقش
 خوانند فرود آن معده و عشار را زیاده
 سایر مسجات است مصلح آن
 سقل و کثیر از ایسون و روغن
 با دم وز بنجسین و فلفل و دیگر
 علمیات است قال بیت سقیا کت
 منها الی عشرین شعیرة تسهل
 المیزة الصفراء ولذو جال الرویة
 من اقا صول البدان و جزه منه بخود
 من تربد فی حلین علی التریقی
 کایترانی فی البطن دود
 عجیب فی دالت تجرب و ویز
 سقونیا سا بون است بفت

یونانی
 و امتعاً م بہا بردارین
 یقال استعمه اذہ یعنی بہا
 گردان اور خدا
 س ق ن (استقان) علی ابن
 کرمانی باریک و لاغری
 (استقان) تمام کردن جلا شمشیر اقبال
 استقن صیفہ ای تمام جلا شمشیر
 س ق س (سقی) با فتح و شیبہ پیش
 و سقے پاکست صیفہ یعنی
 آب خورد و سیراب شد آب شیبہ
 و مانند آن استقیہ جمع پر ہوا از اقبال
 سقی از صلب کشت آب خورد آب کور شکم
 اگر آید اسم است استقار و فتح پرستی کردن
 آب زرد باشد و از سر پہ نشانی شود
 (ساقی) آب رہند ستا جمع
 نشی کرگ شد
 (ساقیہ) جر سے خرد سوانی
 جمع
 (سقی) بالغ شریعت بین
 و موضعیت در مرہ بنی سعد و کتب
 است از اعمال فرع و موضعیت
 نزدیک وادنی تکرار موضعیت
 میان مرین و وادی صفر و اسم
 است مرستی یا استقامت
 و سقاء م گسا مشک شیر آب
 استقیہ جمع استقیات و اساقی
 شد و این مشترک است میان
 برو و اما و طب شد شکر
 طشک و عن خاصہ و قریب مشک آب خاصہ
 (سقی) بہا کسر و نیم جائے آب
 خوردن و نظر سے کہ جان آب خورد
 و بیاب و بیابا شرب و ہمید انکور

کہ قریش در جاہلیت حاجیا زینور زینور
 و سقی (کئی) بزرگ قلب
 استقیہ جمع بر غیر قیاس و کیسہ
 پر سے و فرمان سقیہ علی ازان
 و سقیہ کستیہ ہے است بسکہ
 شریک الہ تعالیٰ ہے
 سقاء م کشت و آب و عنده
 سقاؤن جمع سقاء و
 سقایہ سونش و فی مثل سقی
 رقاش فانہا سقائہ
 یضرب بحسن احسانہ
 (سقاء) با فتح و کسر جائے
 آب خوردن و بالکسر الت آب خوردن
 و سقی کرمی سیراب ہے
 و سقوی بیائے شد کشت آب
 وادہ کشت آبے خلاف عذی بالکسر
 کشت رشتی کہ از باران آب خورد ہے
 (سقا) سقائہ سقیا با فتح آب وادہ
 و گرائید برائے او آب و سقیالک
 گفت ویرا و سقی لطنہ گرد آمد
 و رشک او آب زرد و بیار استقامت گردید
 و سقائہ اللہ الغیث آب وادہ اور
 خدائے و سقی نزد عیسیٰ غیبت
 و عیب کرد اور او و سقی قلبہ
 عک او تہ بھولا بیئے سیراب دشمنی
 است دل او
 و اسقاکام آب وادہ اور آب خوردن
 یا سقی و سقیہ آب خوردن است
 و اسقائہ دلالت نمود بر آب یا قیمت ہے
 وادون یا آب وادون چار وایانین یا ہر دور
 و اسقاک اللہ الغیث آب وادہ اور
 خدائے و اسقی فلان فلان
 غیبت کرد از و عیب نمود و نیز

استقام سقیالک یا سقاک اللہ
 گفتن کسے زوشک وادون یا پوست
 وادون تا مشک سازد از او نوبت
 آب زمین کہون کسے زوشک
 ساختن پوست لورا ہے
 و سقائہ سقیہ م آب خورد شد و
 لبالبغہ و سقاک اللہ یا سقیا لک
 گفت اور
 و مساقاۃ تیمار و تمعد کردن
 درخت را بشرکت و حل و سے ہے
 و استقاع آب خواستن و بر شیدن
 آب از چاہ و سقا خواستن و سیراب
 شدن شتران
 و سقائی م بگد گرد آب خوردن
 سقی خوردن شتران کیا خوردن
 را و فرہ شد ازان و قبول کردن چیز سے
 آب را و سیراب شدن سقائی
 بیمار سقاع استسقاء و گردان
 آب زرد و رشک یقال استسقی بطنہ
 اذا جقم فیہ ماء اصفر
 و عرف اطباء و بیماریست ماوی تزا
 سے نوعت طبع و نقی و لمی و آب
 و نزول بدان خواستن و سقاستن ہے
 س ک پ و صا و سکب
 با فتح آب زینین یا نیمتہ شدہ مصدق
 و صنف ہد و مرد و از بالاد نوسے از چاہ
 باریک و اسپ نجیب تیز رو و فراخ
 کام و سبک روح یا نشاط و باران پوست
 بزرگ قطرہ و کار لازم و نام اول اسپیکہ
 در ملک آنحضرت صلے اللہ علیہ و
 سلم در آمد و بیک وادون کیت و سپید
 پیشانی ویر چہار دست و پائے
 سپید و دست راست او مطلق بود

وقام اسپ شیب بن معاویہ مدس
یا رزیز و یجرک
و سکبۃ (بالفتح پد پر گروریدہ
برائے سر پریشال شکر و پوست تک
کہ بر رویے جنین باشد
(سکب) (محرکہ مورخے است
خوشبوئے دلا سکتہ کے سکبۃ
تحریک سوسہ سو سکتہ بن
الحارث صحابی است ماض
ساکب آب ریزان پد و کذا مع
ساکب می نصب ماء سکوب
کعبور آب ریزان پد
ماء سکبۃ (بالفتح آب ریزان
ماء سکبۃ (بالفتح آب ریزان
و سکابام کحاب نام اسپ جزیع
بن مالک و قطام اسپ است
قیس پاکینی یا عبید بن ربیع بن
تمغان
و اسکوب (بالضم آب ریزان و بار
بیوستہ بزرگ قطره و کنش گریا سن گرو
بنی لہ بجائے بن و راز و منقش شود و راز
خرد یا بن نشانده
و اسکوبۃ (بالضم فکدہ پر منقش
سکبۃ (بالضم و مانند آن بنند یا پارہ
یہ پد در شکاف نمیک کنند
و اسکاب (بالضم کنش کرد
و اسکبۃ (بالضم کنش کرد
شکبۃ (بالضم و مانند آن بنند یا پارہ
کہ در شکاف نمیک کنند
و اسکبۃ (بالضم کنش کرد
و اسکاب (بالضم کنش کرد
و اسکوب (بالضم کنش کرد
و اسکوب (بالضم کنش کرد

روان بکے کندہ
(سکب الماء سکبا و سکبا
بالفتح ریخت آب راز و سکب هو
سکوب با ریختہ شد آب لازم شد
و نیز سکب پیا پی شدن باران
پوستہ بزرگ قطره و نوزان گفتن موزن
و منہ فاذا سکب الموزن بالاول من
صلوات الفجر قام فرغ رکعتین خفیفین
(سکب) ریزان
و انیسکا ب (ریختہ شدن آب
و جزآن پد
س ل ب ج (سکبا ج م بالکسر
معرب است و آن نان خورش است
کہ از سر کرد گوشت و او وی خوشبو و نبات
ترقیب و بند و کاسه میوه خشک
سکبۃ (بالفتح صغ تنباق است سخن
و خلف و جانی و محل ریاح و اورا و سلب
و در ریض و مسهل بنم غلیظ
س ک ت (سکت (بالفتح
مزہیش خاموش و مرد کم سخن کہ چون
سخن در آید نیگو گوید
(سکتہ) (بالفتح بیماری کہ
بسبب سردی کامل در بلون داغ و
جگر روح اعضا صاحب تن حس
و درکت معطل گردید
(سکتہ) (بالضم آنچه بدان با زوان
بچه و غیر اورا خاموش کنندش بقیہ
کہ در آوند بہ اند
و سکوت (کعبور بسیار خاموش
تعال رجل مومراة سکوت ایضا
و سکات (بالضم خاموشی از زوان
خاموشی کہ باندگی او سکاتہ
مشہد و منہ رازہ سکاتہ

و کذا رماہ و نکات حک جمایستہ
و انتہا و تمامی چیز سے ایقال جو علی سکات
انکاسور یعنی ہوش رفتہ تمامی آن کار سن
و کذا کنت علی سکات حدیجہ علی
تبریب است کہ بر سم آسہ ہر جتہ سکات
مار کئے مگر و معلوم شود پد
(سکیت) (تکیط و یخف مرد و حیث
خاموشی و اسپ باز پسین رمان
(سکیت) (بالکسر و شد الکاف
پوستہ خاموش سکت کعبت شد
و اولیہ قوب ابن اسکیت نحوی
و معنی کتاب اصطلح المنطق است
و ساکوت (مہا ہیا ر خاموش
سا کو تہ شد
و اسکیتان (بالکسر سوزہ و و گرانہ
فرج زن اسکت یک
و اسکات (بالفتح ہواش
بقایات ہر چیز است و روزانہ
معتدا پس گرام
(سکت عنہ سکتہ (بالفتح
و سکوت (بالضم و سا کو تہ
و ساکتہ (بالکسر ناورا خاموش شد
تعال تکلم ثم سکت لہ الف فاف
انقطع کلامہ ثم تکلم قلت اسکت
و سکت فلان بہ وہما
سکت الفضب ار سید و فرو شد
و نیز سکت نفس کردن میان
و لغہ بدون دم زدن و وحی
للمثل سکت الف و یطو خافا و قد مر
و اسکات (منتقل شدن سخن
یقال اسکت اذا انقطع کلامہ
فلو تکلم و خاموشی کردن
و ساکتہ (ہمدگر خاموش

گردن و تنگ گردیدن سوزان
 گوش و تزاری می نمودن
 و تسکات (تازی کردن)
 (النیکالیت) بهم و بشدن
 انکال القطان پستک طویچ
 و یصوب صدره در تیسق
 س ک ل و سکل ، بالسه
 باهی است سیاه سطر اسکال
 مع سبکله کفردة مثله
 س ک س و (سککند)
 مجده ستانی است بطنارستان
 ازان شهرستان است علی
 سککندی قیبه بن حسین
 س ک م و سکو ، با فتح نم
 و کوتاه گام رفتن و نفس من نصره
 و سیکو ، کیمه کوتاه گام ده
 بازمی و سستی و نام مروی
 س ک ن و سکن ، با فتح
 باشندگان خانه مع ساکن
 کافر سرف و قوت و غرض
 اسکان جمع پوزیز
 و سکن ، از اسمانه رجال
 است و سکن القصری یا سکن
 کوبیر در صحبت او بان سکن
 البه طیسر و سلم اختلاف است
 و سکنه (کفرته قرار لاهر
 از کردن و جائے باش سکنات
 جمع و سنه الحدیث استقر و اهل
 سکناتکم فقد انقطع البجرة
 ای مساکینکم و قال الناس علی
 سکناتهم ای علی استه تبهم
 و سکن ، با ترکی با شاکلی
 و باشش اسم است سکون بد

و آرایش و آفتل و برچوبه
 از سینه و مرد چون زن و
 زنده و جز آن در صحت و برکت و
 مردی و یسکن پداسما
 بنت السکن صحابه است
 که بر وزیر موک نه کافر ز پو بے
 کشت و جند بن السکن بن
 قیس و ابو السکن کی بن ابراهیم و
 شیب بن السکن ریدومی ابن
 السکن کعبه و عثمان اندر
 و سکنی ، کبرایه جائے
 باش و خانه و باشش اسم است
 صبیح پوزیز
 و سکون ، کعبورے است
 از سکن پوزیز
 و سکان ، باشند و پر می
 سنا عوف با له من ساکنی البهد
 لایم کافران الارش نو ویز
 ساکن و به است یا دومی
 است نزدیک لایف و احمد بن
 محمد بن ساکن زنجانی و مومین
 عبد البه بن ساکن بسکندی
 محمدانند و نام مروی
 و ساکنه ، از اعلام است
 زن اسکنه پوزیز
 و سواکن (جزیره است نیکو
 نزدیک کوه)
 و سکان ، کزیسی است از
 عرب و فریب تیز رو و سکان
 بن عبد الفریضه می است
 و سکنه ، کیمیه ماده خردام
 پشه که در معنی خرد و ماده و
 نام صحابی و نام دختر حسین بن

سکینة اسمی است سکینة
 سحر است بان و وزیر سکینة
 نام محمد شاست و ابو سکین
 اسمی است
 و سکینة ، کسب و آرایش
 آهنگی در توارتفا است ، فیه سکینة
 من دیکو ای ما تشلتون یا
 اذلتکو ای بیان در وجه لوجه
 اشان بستح و سایرها خلق و یق
 کالوجع والهوع و قبل هی نشی کان له
 رایش کراس المومن زمرجید یا توت
 و جناحان فاذا اظهرت
 انهم اعداء لهم و و باد تیر و واز
 اعلام است و ابو سکینة
 زید بن الکراس است
 و سکین ، اباس سین کاف
 محمد کاف
 و سکینة (کار و آرایش و
 ایشی و قری و فیه سکینة هین
 کاف و سکین بن حسین بن
 سکینة بفتح سین و تش
 کاف و سبارک بن محمد بن سین
 بن سکینة و سبارک بن
 سبارک بن حسین بن سکینة
 محمدان
 و سکان ، کفای باشندگان
 روم کشتی
 و سکنه ، با فتح نصر و ماجت
 و سکن ، کبر و کف و فتح
 جائے باشش و خانه و کتیر برضه
 است کبره و کف و اعلام است

و مسكين (بمسك و قد نبت
 بهد و مديش و انك بهج نزارو
 يا ايجبه و مان كفايت او شود
 نراسته باشد يا انك او را نقران
 ركت و قوت باز داشته باشد
 و خوار و خيره و نيف مسكين
 و مسكينون جمع و نيز
 مسكين فقير است و نيز
 فيه المذكو و الموت و
 يقال مسكينة ايضا تشبها بالفقير
 و الفقير مسكينان جمع و نيز مسكين
 ناظم است و نيز ليس المسكين
 الذي ترده اللقمة و اللقمة
 و اما المسكين الذي لا يسأل
 بفظله نيعط و مسكين داهمي
 شامر به است
 و مسكينة فقيرة و نام مدينه
 رسول عليه السلام و نيز
 درهمين مسكين كسرا و نيز
 رن مسكن سكونا آرسيد
 و نيز رمتاج كرويه و نيز
 دستكرد سركا جائے كرفت
 و نيز خود و جائے باش كرويه
 انرا و مسكن فلان بروجهان
 ركن مسكن سين
 شديان ماكان مسكينا و
 انما مسكن
 و مسكين كمن صاحب فقر
 و نيز يشي يعب انهم مسكينين
 اي ذومسكنة و نام
 مدعي
 و اسكان آرام دادن و
 به حركت ساختن حرف

و جائے دادن كے را و
 خانه مسكين شدن و مسكين كرويه
 لازم حصد
 و مسكنه مسكينان آرام دادن
 و نيز مسكين پوسه بر فر
 سريج و نيز سوار شدن و راست
 كردن نيز و باخش
 و مسالكه بايگد كرويه
 خانه باشش كردن يقال
 ساكنه في دار واحد اي مسكن
 معه فيها
 و مسكن و رويش مشه و
 يقال
 و مسكن الرجل و تشبها بالمسكين
 و استكان نندتن نورو
 خوار كرويه استعمال است از
 سكونه و اصل اسكن بود
 حركت را پر كردند استكان
 مشه
 و مسكن و رويش مشه يا مشه
 و رويش كرويه و خوار و خورش
 مسكن
 و اسكند بلفظ و نيز بنزوم
 پوشا به بود كوارا كشته و
 ملك بلا كرويه
 و اسكند ريه مشه نند
 موضع مست مند بود
 چند است شهره به و
 بنسند و نيز به بارض بايل
 و شهره به بنار بنرا عظم و شحمه
 بنسند و نيز شهره به بود
 نام مدينه بنخ و نيز عظم به و
 مسك و دوسه بين حماة و حلب

و دوسه بود و نيز و يك واسط
 از ان دو است و نيز احمد بن
 عنتار بن مكيثير و دوسه
 بين كرويه و شهره به و نيز
 انبار پسنه و پنج شهره به
 س ك و دوسا كاهه و نيز
 و نيز يقال ساكاهه اذ ضيق
 عليك في المطالبه
 س ل و سلاعه با نيز
 كس س است مصدر
 اسليه جمع
 و سلاء بالضم مشه و مصدر
 غار فرما و مرغه است و نيز
 نيز بيان بر شكل غار فرما سلاء
 كيه
 و سلاء و التمن و نيز
 كشيد از مسك و كرم كرويه و مسك
 انچند بر كشيد غار از
 و نيز مسك با نيز شپين
 كنج و زون و نيز نندون و
 زون و نيز كرون يقال سلاء
 مائة درهم و غار فرما و نيز
 كرون يا عام است
 و استلاء و نيز كشين
 از مسك
 س لب و مسلب كمشه
 با نيز حنت و بياره
 س لب و مسلب با نيز
 و نيز سلب و نيز و نيز
 است نيز السلب حركه
 و سلب و نيز و نيز
 و نيز و نيز و نيز
 است كيه حرف آن و نيز

اہن آماج و طرف دیگر آن در
چوب کہ بر گردن گواہت نصب
کنند
و سَلْب (بالضم) تاق و زن
کہ بچہ اش مرده باشد یا ناقص
انگندہ
و سَلْبَة (بالضم) برہنگی -
تقول ما احسن لبتا کینہ چه نیکو
است برہنگی او
و سَلْب (کف) دراز و سبک
و فرش سَلْب القوامیم سب
سب یا در جل سَلْب لیدین
سب الطعن مرد سب دست
و نیزه زن
و سَلْب (بالتحریک) برود
اسے سب جمع ہے دورختے است
دراز و گیا ہے است پوست
و با پیر و شکم از رویہ پوست
کئے پوست درخت متن و
پوست درختے ہیں کہ ازان
رسن سازند
و سَلْبَة (تام و اوسی)
و سَلْب (کصاب زن و
اشتر مادہ فرزند مرده یا آنکہ
بچہ ناقص انگندہ باشد -
سوال جمع
و سَلْب (کامیر برود متن
سَلْبی کف جمع ہے بدن
ختر مادہ فرزند مرده یا بچہ
تمام انگندہ و سَلْب کتب
جمع ہے پوست درختے کہ
ازو سے صن سازند و شجره
سَلْب درختے کہ شاخ و

برگ آن برودہ باشد
و سَلَاب (بالکسر) مادہ سَلْب
بفتین جمع
و سَلْوَب (کصبون تاق یا زن
کہ بچہ ناقص انگندہ یا آنکہ بچہ اش
مرده باشد سَلَاب جمع سَلْب
بفتین شدہ
و سَلْوَب (بالضم) کونہ و روش
وراء و گردن شیر میشہ اسالیب جمع
و بندہ بی بینی
و سَلْوَب (کف) کفوس رہانہ
یستوی فیہ المذکور المونث یقال
رجل سَلْوَب و امرأۃ سَلْوَب
و سَلَابَة (کب) تہ رہانہ
یقال رجل سَلَابَة و امرأۃ
سَلَابَة
و سَلَاب (بالضم) بالشدید بازار
است در مدینہ منورہ
و سَلْوَب (بجود و برود
متن
و سَلْبَة سَلْباً و سَلْب
برود آن را
و سَلْب (بالضم) المرأۃ سَلْباً جاہ
سوک پوشیدہ
و سَلْب (کسن تاق و زن بچہ
مرده ناقص انگندہ
و سَلْبَة الناقۃ (بچہ
تمام انگندہ یا آنکہ بچہ اش
و سَلْب الشجرۃ (متن و شاخ
و بار آن
و سَلْب (کظم موضع است
نزدیک زبید
و سَلْب (سلاپ پوشانین

کئے
و سَلْب (بالتحریک) بانید و بکتب
ششید عمرین کثوم و ششیر
بودن
و سَلْبَة (بجود و برود
و سَلْب (بالتحریک) جاہ سوگ پوشین
زن بر شوشے و غیر آن
و سَلْب (بالتحریک) نیک شتاب
رفت
س ل ت و سَلْت (بالضم)
جریا جو بے پوست یا نوسے
ازان یا ہمان جو ترش است
و تیل نوسے از گندم و اول
صیح تر است
و سَلْب (بالتحریک) فلتۃ و سَلْت
بالضم یعنی پیشی گرفت و فوت
کرد و در گذشت
و سَلْب (بالتحریک) مردان بیخ بینی
بریدہ و نام پدر ابو قیس شاعر
و سَلْب (بالتحریک) بافتن زسنہ کہ
سنت زبیدہ باشد
و سَلَاتَة (بالضم) آنچه از
پیزے بر آوردہ و دور کردہ
شود مانند آب و بر آن از
جوانب کاسہ
و سَلْوَت (بالتحریک) آنچه از
کشت را برگزیدہ باشد و در جل
و سَلْوَت مرد سرشتر
و سَلْت (بالتحریک) سَلْت لِی سَلْتَا
بافتن بر آوردہ و دور کردہ
و سَلْت الالف (بالتحریک) بریدہ
ببین را
و سَلْت الشجرۃ (بالتحریک)
سویے را
و سَلْت الشقی

بیر آزا و وصلت دم البدنة
 خراشید خون بدنه را تا آنکه نمایان
 شود خون آن و وصلت
 القنعة پاک کردن آب
 را با انگشت و وصلت المرأة
 الحیض ب عن یدها و
 کردن دست بندن را از دست
 و وصلت فلانا زودار و
 وصلت بصلی و صلح زود
 و استیالات آب کاسه
 با انگشت پاک کردن و
 و وصلت عتقا بید و بر فضلت
 بیرون رفت از خانه
 صلوات م (سیلتی) کز بر
 با دست حق و غرض و قدر سال سخت
 و شکر کلان سال که از پیروی همه
 و ندان و غنمه و سب زبیرین از
 بطور سے فرو بسته و قیاد باشد
 که درفش نتواند در شش زدک و
 عیسری قال ما اصنامهم ملقا کثیرا
 صلواتین (سیلتین) با کس
 خرابین و کز آن کز آن و
 باشند آب و رو سے ریتنه
 صلوات و سلیج و صلح
 مجمل مثلده و هو مقوب منه
 و سلیج که در سے رسون
 کین و دستان پنه سے با ش ر سے
 خردند خراب
 و طعام سلیج و صلح طعام نیکو
 خوش مزه و زود و زود و زود
 و سلیجة کفینده و زود
 در مت بزرگ کز آن و سولاه
 س زود

و سلیج (کسری) کسری است
 و سلیج (چهار دراز و
 بزرگ و
 و سلیجان) کسری و لام شده
 تشک نای کوه و
 و سلیجان) بضم سین و لام
 شده و کب پیت و
 و سلیجان) کز عمل کاک و
 و طعام سلیج) کز عمل
 پنه نه و صلح ستاد و صلح
 و سلیج) کز عمل معده
 نیکو و ترش و زود
 و سلیج) کز عمل سلیج و صلح
 و سلیجان) با تقریب فرود
 نمب را به مهر و مندرستل لاکل
 و سلیجان و القضاء و لبتان و رض
 تنه گویند که در او سے دم تا غیر
 سایه و سلیجت الابل
 روان شد شکر شکرین از خوردن
 نیاه صلح و این سے زود صلح
 صلح است و سلیج الفضیل
 النشاقه شیر نیکو
 در زود
 و استیلاج) دوام کردن بر
 خوردن شراب و سلیجین و صلح
 و سلیجین شرابین آن
 و سلیج الشراب) دوام کردن
 خوردن شراب و بسیار خوردن
 صلح و سلیج) کز عمل
 صلح و لا تسلم و لا شکر و
 نیت و آن کز عمل صلح و صلح
 بول مقوی با صلح صلح و صلح
 و صلح و صلح آن و صلح و صلح

است و و سلیج و صلح دراز
 از اسپ و مردم و بیگان یا عام
 است و شکر کلان سال سخت و
 و سلیج جمع و در شح سخت
 انبوه و سرد و زود و صلح و صلح
 بسیار آب و
 و سلیج کلاب و زود
 شکر کلان سلیج جمع
 صلح (صلح) با صلح
 آبی است بر جناه مرضی سعد
 را و در شحابی سب که جان نیک
 در صلح و صلح
 و سلیج) کز عمل آب باران
 بسیار نیک و
 و سلیج) کز عمل یک صلح
 کسری جمع
 و سلیج) کز عمل ساز و صلح
 و سلیج) کز عمل شکر و صلح
 کز خوردن تره صلح زود و
 در صلح سلیج و صلح
 و سلیج) با کسری و صلح
 با آن آن و صلح و صلح جمع
 و شکر و صلح صلح و صلح
 چوب و صلح و
 و سلیج) کز عمل کلاب و صلح
 صلح است پنه صلح و صلح
 صلح مرضی کلاب را که هر که
 خرد تشکش و صلح
 و سلیج) کز عمل سر کین صلح
 صلح و صلح
 و سلیج) کز عمل کب و صلح
 کز عمل کز عمل و صلح
 و سلیج) کز عمل صلح و صلح
 کز عمل کز عمل و صلح
 و سلیج) کز عمل صلح و صلح

سَلَقٌ محدث بن عبدالله وچنین دیگران
 هم منسوب بسوی سَلَق که پدران
 که گشته اند
 (سَلَقٌ) هموار کردن زمین با بار
 و سببش دادن در چهل و پنجالی رسیدن
 یقال سَلَقٌ المرأة وهي سَلَقٌ ای بلفظ
 خسته و در بعضی موصوف شخص به الانات
 ر سَلَقٌ هفت هاشتا گشتن و هاشتا
 شکن دادن کسی را پیش فرستاندن
 و بهامیش دادن

ر سَلَقَةٌ ای کسی رفتن یقال
 سالفه فی الارض اذا سايرتک + و برابر
 مساوی کردن کسی را در راه سی و پشی
 گرفتن شتر یقال سالف البعير اذا تقدم
 و تساعت بر او گرفت + و نیز تسلف

بهامیش گرفتن
 ر سَلَقٌ همید گیر شوی و در خوا شدن
 (سَلَقٌ) بهامیش گرفتن و عرض
 خواستن

س ل ف س (سَلَقٌ) که بجز
 مرد و پسر قزاق سینه و زن را زدن
 به بی باک شوخ روی سَلَقٌ بالثناء
 مثله در شتر ماده تیز رو و استوار و موفق
 تمام داده گس

س ل ق (سَلَقٌ) با فتح نشان
 ریش پشت شتر که نیکو شده باشد و جای
 آن سپیدانده سَلَقٌ با تحرک مثله
 و نشان تنگ در پشوی شتر و نشان پای

و هم در زمین
 ر سَلَقَةٌ با فتح زمین هموار نیکو خاک
 سَلَقٌ جمع سَلَقان باضم و اکسر مثله
 سَلَقٌ با کسر آب در سَلَقان
 باضم جمع + و چرخه و چنگ و و چنگل

و تلین و تَلَقٌ و کسر النفس نافع
 للنقرس و المفاصل و عصيره اذا
 صب على الخمر خللها بعد ساعتین
 و على الخمر خللها بعد ربع و عصير
 اصله من عوطا تراب و حج السن و
 الاذن و الشقيقة + و رگ سَلَقَةٌ
 موش سَلَقان باضم و کسر جمع او
 السَلَقَةُ الذئبة خاصة و لا یقال
 للذكر السَلَقُ + و سَلَقٌ الماء و سَلَقٌ اللبن
 و فرع گیاه اند

ر سَلَقٌ با کسرتن و باز زبان و بد
 زبان سَلَقان باضم و اکسر جمع + و رگ اند
 سَلَقٌ حذف تاجع

ر سَلَقٌ با تحرک کوی است بلند بجان
 و ناحیه است بیماری و نشان پشت ریش
 سستور که بعد به شدن بماند

ر سَلَقَةٌ محو کتبه شت هموار نیکو
 خاک سَلَقٌ بفتح تا و سَلَقان
 باضم و اکسر جمع سَلَقٌ مثله + و نیز
 سَلَقٌ شهرت به روم از آن
 شهرت است احد سَلَقٌ بن زفرح

ر سَلَقٌ کفب آنچه از درخت
 فرودیزد و گیاه شبرق خشک و شهید
 که در طول خانه نفس است طرف راه

ر سَلَقٌ از بیکروز صیبت بسیار
 با هم کنند روی خود را علمای چه زنند و
 رخسار را بجزاشد

ر سَلَوَقٌ کعبور و حی است بین
 خرزنگ سَلَوَقِيَةٌ و کلاب سَلَوَقِيَةٌ
 منسوب است بوی یا شهرت بجای

اینهمه سپید یا پرده منسوب اند بسوی
 سَلَقٌ که شهری است برود و سَلَوَقِيَةٌ
 از تیز است نسب است و اصل

دَمْرُوعٌ سَلَقِيَةٌ و کلاب سَلَقِيَةٌ
 ر سَلَوَقِيَةٌ سَلَقٌ گاه متمرکشتی
 در کشتی
 ر سَلَقٌ اکامیر آنچه فرودیزد از درخت
 سَلَقٌ باضم جمع + و گیاه شبرق خشک
 و شهید که گس در طول خانه بنهاده باشد
 و جانب راه

ر سَلَقَةٌ کفینه سرشت منده فلان
 یکلّم بالثَلِقَةِ ای بطبعه لا عن تعلیم
 و از آن کوفته اصلاح یافت یا معنی
 نظاشیت آمیخته و نظاشیت گیاه است
 که در نحو زار و زرد و ختبار و پد تهرین
 دما گول است و تره جوش داده و بجای
 بر آمدن تنگ سستور اثر تنگ در
 پیوسته سستور اسم است سَلَقٌ را در تنگ
 قدم در سم در راه سَلَقٌ جمع
 ر سَلَقٌ با کسر ب سیدک بر نهایی
 دندان با پوست و فکل بن دندان است
 و صلابت است در پلک چشم ز ماده
 اکاد که سرخ میگرداند پلکها را در پیر زانده
 شتر را سپس آن اطراف پلک را
 قرص رساند و سیدگی زبان و سیدگی

بر انداخته
 ر سَلَقَةٌ بن و هلب از بنی سَلَقَه
 بن توی است
 ر سَلَقٌ آنچه شش کام است از
 داخل دهن
 ر سَلَقَةٌ نومی از جماع بر پشت
 ر حَطِيبٌ سَلَقٌ کشد اخصیب
 بیخ و بلند آواز
 ر سَلَقٌ اگر بان عید است مرز سَلَقِ
 ر سَلَقٌ با فتح زن شتاب
 ر سَلَقٌ کفر عمل زینده از نومی

ر سَلَقٌ از بنی سَلَقَه
 بن توی است
 ر سَلَقٌ آنچه شش کام است از
 داخل دهن

ر سَلَقَةٌ نومی از جماع بر پشت
 ر حَطِيبٌ سَلَقٌ کشد اخصیب
 بیخ و بلند آواز

ر سَلَقٌ اگر بان عید است مرز سَلَقِ
 ر سَلَقٌ با فتح زن شتاب
 ر سَلَقٌ کفر عمل زینده از نومی

<p>گرداول از پستان ناکه و دوشبه شود سپس آن لباه است و سِلْكَة ابرو شسته در شسته بدان دوزخ سبک بخند تا جمع اسلاك جمع الجمع سلوك مثله ابونانله سلکان بن سلامه بن وقتش اباکسر محالی بنت النصار بزور رضای کوب بن اشرف قرظی مشهور بکینت رسلك اکر و کبک به یا بونگ خوار سلكه مرنش سلكانه باکر مشد قلهلا سلكان باکسر جمع رسلكه اکبره نام دارد سلك بن شاپور کک بچاوه رسلك کزیر این علم و این به خضالی صاحبیت و سلك بن شاپور بن شان بن سلكه شاعر است بسیار دزد و لیر از حد و رگه زند و سلك اقبلی و شقیق بن سلك برود شاعرند و سلك بن سمل و اعز بن خطه بن سلك سلكی برود ابو ایمن رسلكی ابا نعم نیزه راست مقبل دی و کار درست و راست و فی المثل سلكی ولیست بمخلوچه یعنی راست است نه کج رسلكوت ابرو است پند است رسلكوت اکر بزور شد یا غیرت رسلك بافتخ راه رسلكه لقمه طره که از گوش جاده شق کرده باشد</p>	<p>داخل کرد خوب را در گوش کوزه و جز آن رسلق ایجا که ایدوار برش دیز رسلق بی آرامی واضراب از در دایانده یقال رسلق علی فرما اذا قلق هماد و حبا راسلقاء ستان غنم ریکه بعینه بقال اسلق علی ظمیر ای نام وهو افعلی و یقال سلقیتة سلقاً الکسر فاستلقی یعنی ستان برین مکن در بین ستان افتاد اسلقاء بر غنم غنم یقال اسلقتی فلان اذا نام علی ظمیره بن بران افعلی است سلسل و اسلق اکر بر اسلق الفرس او اکر در اسب یا سلسل اسلقم اکر بر معت یا یا یقبع است یقال یلقع سلق یعنی بای خشک نبات و لد بلاق سلقه و شتر مرغ سلقه ابرو برین برق جهان و سلقه البرق است پراکنده و رسلقم اتحصی رسلق نیزه از تاج کتاب س ل ق م رسلقم ایا فتح شیر میشه شتر سخت ترخ و در از منی سلقه بریم زردان و نازاد آنچه بیب غنم و شبت سلفامه اباکسر گامه سلا قیر ایا شیره س ل کد سلسل اباکسر شیره</p>	<p>غون رود رسلقه بدن بسیار فریاد اخطیب مسوق کبر خطیب بلخ و مند از خطیب مسلق کبراب مشهور ریوم مسوق روزیت از ر زای بن رسلقه بالكلام سلق بفتح غنم است گفت از روز برین ومنذ قوله تعالی سلقون بالسنه جدود و سلق اللحم عن القصه بزرگ گوشت ابرو بن سلقه نیزه و راستان نمنه سلقه منذ فهم برود و ایاده و سلق البرد السبب است سوخت سرد گیاه و سلسله از غنم توشه زراعت کذا سلق القرية سلسله از غنم است از آتش نیزه کرده سلق العودی معروفه غل زوب را گوشه کوزه و جز نیزه سلق اکر تراغ دریم گن و سلق البعیر سلطان بالیه قام بن ستره و سلق فلان و در باب زور و هو لغتی صلق و سلق فی الارض نشان دوی لغت نیزه و سلق اناجیه سلسله است غنم که به آل راه و سلق سنید باله را عباد بر روی پیشه پیوسته کرده نیزه آن هو سلق فلان است است برکن او را تا رسلق اسلاقا اکر در ماوه راه و اسلق العودی العرق</p>
---	--	---

دن سکن لختک با فتح و سلوکا
 اسپر که جای باد و سئله غلظه
 و پینه اسپر کنانید آن را دیگر او
 سکت بدانی الحمیب
 در آورد دست را در جیب و سئله
 فیه در کشید آن را در
 راسلکه ایاه اسپر کنانید آن
 جای را و کذا لاسک ایاه و فیه
 و غلظه و اسکت بدانی الحمیب
 در آورد دست را در جیب + و
 اسلکه فیه در کشید آن را
 در آن
 سکت کعظم زا و دهن
 س ل ل رسل با فتح خنجر که
 طعام و جز آن در روی نهند و مردند آن
 ریخته + و نیز سکت بر کشیدن شمشیر
 و کار و جز آن و الفعل من لغز
 رسله با فتح وزدی یقال فی
 بنی فلان سله ای ستر خنجر که طعام و جای
 و بار و روی نهند سیلال با کسرو
 اسلال هم وزن دندان ریخته و یک
 هم یقال فروش سکت بدانی السله
 و خرجت سله علی الخیل فی المتبای
 ای دفعه + و بیماری س + و نیز سله
 بر آستن تاس در جوف اسب بعد از آن
 که پوشیده باشد یقال سالی المنیرین الخلد
 الیونی جویا من کتوتو یلیوها
 ده و ختن یک در زرد و دوال یکشیدن
 همه در دو رشته و عیب افتادن در
 عرض یا در هم یا در میان شکاف آورد
 گرد چمن
 رسل با کسرو هم وزن است که در
 شش حادث شود پس فایده تاریه

اذا است لجنب یا بعد ز کام و نزل یا بعد
 سر و کینه و آن را تب و تی لازم است
 رسله با کسرو وقت بر کشیدن شمشیر
 یقال آیه با هم عند السله و یغم
 ای عند استلال السیوف
 اسال به تشدید لام وادی فراخ
 و در تک و رخت ناک سلان با لغم
 و سوال جمع
 رسلال کفراب بیماری سل
 رسول کعبه قبیله است از قبیل
 و ایشان بنو مرثه بن حصعانه و رسول
 رسول نام مادر آنهاست از آن
 قبیله است عبدالمدین بن عام شامرو
 نام مادر عبدالمدین بن ابی منافق
 رسلیل کلمه بیجه و شتر بیجه نوزاده
 و اس کرده و بیجه که بی سکه بی سله است
 شود و کلمه اسب که با سله شود تغییر است
 شده و مغز اسب و شراب را در یا
 شراب خالص و کوبان و جای روان
 شدن آب در وادی یا میان وادی
 و آب جزی در وادی است و وادی
 فراخ و در تک و رخت ناک یا رخت
 سلم و رخت طم ناک سلان با لغم
 حج و یقال سلیل من سمر کما یقال قال
 من سلم و سلیل الحمی صحابی است +
 ابوالسلیل ضرب بن قریظی
 و ابوالسلیل عباد بن اباده +
 و ابوالسلیل احمد بن عیسی صاحب آه
 و پسرش سلیل بن احمد و سلیل
 بن بشر بن رافع + و عبدالمدین کجی
 بن سلیل + و زید بن عقیقه بن سلیل
 محدثان اند
 رسلیله کسینه و خنجر و آنچه در آن

شود اگر گشت پشت و هصب آن
 یا گشت پاره است با پیه و مای است
 دراز و پتیه که پینه و پشم غاز کرده در
 پینه و رینه
 رسلاله با لغم آنچه بیرون کشیده
 شود از چیزه و فرزند و آب پشت
 در دم
 سلی با لغم و تشدید ایاه ککل موخیمه
 است مرئی عامر بن حصعانه را و این
 قحیف سلی با لغم نیست
 رسلاء کلمه که یا نته خار خرماسن
 سلاء جمع
 سلان با لغم وادی همن مرئی
 مرد بن تیم را
 رسله ابکلمه سوزن کلان
 سکت جمع
 رسول شمشیر کشیده و صوبیا
 سل یا سلی +
 رض سکت استنا که ریخته شد
 دندان + و سکت بجملا بیجا
 سل گردی سکتله شود +
 رسلال ایاه سل گردانیدن کسی را
 یقال سله الله هو سلال لاسکت
 زین اسلان و زدی و خیانت و پاره
 پاره دادن
 رسلال بر کشیدن شمشیر و کاور
 جزان
 اسلال پنهان بیرون آمدن از
 میان چیزه و آسته آسته بر آمدن و
 منه امثل ذمی بدیها و اسکت
 رسکت پنهان بیرون آمدن از
 میان چیزه یا عام است
 رسائل کجفراب شمشیر و رخن

معتز بن محمد بن عبدالله بن سلام و
 محمد بن موسی بن سلام سلاکی
 مشرب است بسوی جد خود +
 دارالسلام بهشت +
 نصرالسلام و وجود مدینه
 السلام بن داود بسوسه آن مشرب
 است حافظ محمد بن ناصر سلاقی و
 عبدالله سلامی بن موسی که مکه ثانی اند
 موسی سلامی بن عبدالله شاهر
 اسلامه بن عمیر بن ابی
 سلامه صحابی است و
 شیار بن سلامه محدث و
 سلامه بنت الحزانیه و
 سلامه بنت بقل خراغیه سلاوی
 ابراهیم پسر بنی سنی المدینه و سلم صحابی اند
 و یقال لا و سلامت ما کان کذا
 و سلامتیہ پیامی شد و آبیت
 سزنی حزن را در جنب شمار و آبیت
 دیگر
 و سلام (کتاب آبیت
 سلام) کفر آب موضعیت
 رسالو (بے گزند و درست و نیز
 صالح پوست میان مینی و مینم و نام
 مرده و یضم لامه و کلمه که فاعلین و
 لام آن از حروف علت نبود و لقب
 رکنی از ارکان بکر که در آن زحاف
 بوده باشد + و مدینه سالو
 بلا خانه شهرین بانس + سالو
 بن بقل + و سالو بن عبید
 صحابیان اند + و سالو بن البراد
 و سالو بن ابی الجعد و سالو
 بن عبدالله بن عمر بن الخطاب +

تسالو بن عبدالله بن موسی و
 بسلاو + و سالو بن شوال کی +
 و سالو بن ابی امیه ابو سالو
 سفیان بن ابی تا بیان اند
 سلیم (کابیر) رگزیده کاتهر
 تقالوا ابالسلامه یازم خورد و خورد یک
 بهلاک و کناره هم اسپ و استخوان پس
 شتر و مانند آن و درست د بے گزند
 از آنت سلاء کار اجمع + و
 قلب سلیم اے سالم
 سلیم بن منصور کزیر پدر
 قبیله است از قیس غیبون و از بنام
 و نام پانزده صحابت و ام سلیم
 بنت محان و ام سلیم بنت
 سیم صحابه اند + و ذات السلیو
 موضعیت + و در ب سلیم کوه
 است در بنده
 رسالمة (نهمین نام مرده
 رسالو) کسز زبان وینا کس
 سلالیم جمع سلالو +
 و کتاب چرمین که بر پالان بنند و نام
 اسپ زبان بن سیار و کواکب اند
 اسفل از کواکب فائت جانب راست
 آنچه بیان بر بگیه یونند سلام
 بن سلو کشته اند + و سلام بن سلیم
 و سلام بن سلیمان و سلام بن ابی
 سلام + و سلام بن سیریل
 و سلام بن ابی عمرو + و سلام
 بن سکن و سلام بن طبع مکه ثانی
 و نیز سلام داؤد علیه السلام طفل
 عطیه (مصر) جلا مکه من من سلام
 + اراد من صنع داؤد فطله سلیمان +

غیر ضروریه و نیز سلام و بیت
 بصیرد بخیف سلام بیک است و در
 سلام بن ابی الحقیق و سلام بن محمد بن
 ناسف و سعد بن جعفر بن سلام و محمد
 بن سلام بکینه اختلاف است
 رسالمة (تشدید لام نبت عامر
 موله است مرعایشه را + و سلامه
 عقوبه شقیه عبدالرحمن بن عدانه
 بن عامر سلامه القس است
 رسالمة) اے است بموصل
 از ان ده است عبد الرحمن بن عصمت
 محدث و دیگران هم
 رسالمان (در نیت و آبیت
 مرینی شیبازا نام مرده
 رسالو) نام مرده و یضم لام نیز
 رسالمان (بفتح کوهیت و یضین
 از مراد از ان لطن است عبیده سما
 و غیره + و سلمان بن سلامه +
 و سلمان بن ثمامه + و سلمان
 بن خاد + و سلمان بن خمره
 و سلمان بن عامر + و سلمان بن
 الاسلام فارسی صحابیان اند + و
 ابو حادیم سلمان مولائی شجعیه
 و سلمان بن ربیع تا بیان اند + و
 ابو سلمان کنیت کوه گردان
 رسالو (کسره موضعیت نجده
 و علی است بطایف و کوه از رو
 کوه علی شرقی مدینه و حق است از نام
 و گیاهیت و نام دو کبابی و شانزده
 صحابه + سلی بن جنبل فرد است
 نام سلی زن اذراع است
 و ابوسلی کنیت آفتاب +

(سَلْمَى) بن یحییٰ کشری
 بن عبد الله بن سلمی ، دشلمی بن
 نیاث و سلمی بن سلمی و سلمی بن
 معتزله و ابوی قتیبان یا آن سلمی کسری
 محدثان اند و نیز ابوسلمی کنیت
 پدر زمره شاعر است
 رَسْمُون بحکر که پنج مواضع اند
 رَسْلَان کوه که باطله است
 بنجیر
 رَسْکِنَة بکون میم و تخفیف
 بنده بیت از ن ش است متن
 سلمانی
 رَسْمِیل تصحیف اسم گیسو
 میان خضر و نجر
 رَسْمِیل جزمی که سه لام کوبه
 است براه
 رِذْوَانُ مَوْتِه ابی بنی ابی
 بن ابی است
 رَسْمُومَة مشه و اللام و تخم
 نام و قد حرث بن زید زن حدسه
 ابن ارقاع
 رَسْمِیَان بن ابی سلیمان
 و سَلْمِیَان بن عمرو و سَلْمِیَان
 بن عمرو و سَلْمِیَان بن عمرو سلیمان
 بن مسر و سلیمان بن اشرف و سلیمان
 بن ائمه صحابان اند و امر سلیمان
 صحابه و سَلْمِیَان بن الاشعث از
 اشرفات و سَلْمِیَان بن جرجان
 و سَلْمِیَان بن عبید و سَلْمِیَان
 بن ابی حمزه و سَلْمِیَان بن ابی سلیمان
 و سلیمان بن ابی عبد الله و سلیمان
 بن عمرو و سَلْمِیَان بن ابی مسلم
 و سلیمان بن پهران و سلیمان بن

یسار از تابعیان و سلیمان بن حرب
 قاضی که و سلیمان بن اودیک
 از حفاظ حدیث و سلیمان بن
 اسفیر و شیخ شایسته و سلیمان بن
 موسی نقیبه اهل شام
 رَسْلَان (سَلْمَان) کجاری استخوان پل
 شتر و استخوان انگشت دست و پا
 سَلْمِیَات جمع و سَلْمَان
 کسکه رمی باد جنوب
 رَسْمَانِیَان با لغم و کسر النون
 بر صفت
 رَسْمَلَه که طایفه من محمد و سلمه
 بن سید مسلم بن قیس و سَلْمَه
 بن زنی و سَلْمَه بن شیبان
 صحابیانند
 رَسْمِیْمَة تصحیف از اسمای
 رجال است و سَلْمِیْمَة کذاب متنبی بود
 بر بدین حال اصل اسم د هو
 مَسْمِیْمَة بن کتیر بن حبیب بن
 انحالت بن عبد نحات
 مَسْمُومَة رزیه و وادیه
 مَسْمُومَة پوست پسته بیگ سلم
 مَسْمُومَة زمین سلیمانک
 رس سلیمان الا فیه سَلْمَانَه
 سب زنده شد و را این است و نیز
 سَلْمَانَه بگزندی و بی عیب
 شدن و قولیم و ما بزی تسلیم مالک
 که او کذا ای لا والله الذمی سلیمانک
 و یقال بزی تسلیمان و تسلیمون و تسلیمین
 و تسلیم و اذرب بزی تسلیم و اذربا
 بزی تسلیمان و اذرب بزی تسلیمون
 ای اذرب سلیمانک لا یضایف ذو
 الا الی تسلیم کماله تنصب لدن غیره

(رَض) سَلْمُ الْجَدْر سَلْمَا
 پیر است پوست را بدخت سلم
 و سَلْمُ الدَّلْو قاسخ شده از کار آن
 و حکم ساخت آنرا و نیکو ساخت
 رَسْمُومَة کجمن نام مردی و نیز
 نام قریب بیست کس از صحابه رمی
 الله منهم
 رَسْمِیْمَة نام مردی
 رَأْسَمْتُ عَنْكَ کزاشتم آن را
 بعد از تکرار بود و رومی و رَسْمِیْمَة
 الا رَضُ رو بایه زمین و دخت سلم را
 و نیز اسم سلام کردن بنیان و سلام
 آوردن و فرود گذاشتن یاری نام
 و او که یقال اسَلْمُ الْعَدُو و رِذَا
 خَدَّ لَه و کار کسی پیروی یقال
 اسَلْمُ امره الی الله ای سلمه
 و بی سلم کردن و بصلح درآمدن
 رَسْمُومَة سلمون گویانید بن یقال
 کان سبی محرامم تسلیم ای سبی بسلام
 رَسْمُومَة کنگره نام مردی
 رَسْمُومَة الله من الا فیه سلیمان
 را نید او را از آست و بگزندی و شت
 و سَلْمَتَه الیکه سپردم آن را
 بوسه و نیز رَسْمِیْمَة کردن
 و این بگم قند و را سنی بودن و سلام
 کردن و بیهوشی بعلی
 رَسْمَالَه سلع کردن یا یکدیگر و
 آشتی کردن یا کس سلام با کس مشتم
 (اسْمِیْنَالَم) بسودن رنگ را بلب
 یا پوست یقال اسْتَمْلَمُ الْخَمْرُ کذا استلامه
 بالمرای لسه اما یا یقیله او بالید و خوشه
 بر آمدن گشت را و یقال هو لا یسلم
 علی سخط ای و یصطاح علی ما یکرمه